

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra KOM MUNTRE GUTTER

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123027520/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Fra Raaens høje Vippebræt
Drev hen i Luften væk.

Thi Verdens vide, fri Natur
Den har forandret sig,
Er blevet til et Fangebur
For saadan' Folk som mig,
Ja saadan Folk som tale frit
Og raabe højt dertil,
Og fordre Retfærds Sort-paa-Hvidt
Mod Livets falske Spil.

Kom, munre Gutter! Jeg maa med,
Her brænder Jorden mig,
Min Fod er træt, min Pande bed,
Mit Hjerte krymper sig,
Ja krymper sig ved mange Ting,
Som Søfolk ej forstaa —
En Haand, et Tov, og med et Sving
Paa Dækket skal jeg staa.

JAGET

Her hvor Brinken luder,
Hvor den vilde Ranke
Klynger sig med ængstligt Greb mod Stenen.
Her hvor Grænsen drages,
Hvor de barske Bølger
Vælte sig med dybe Brum paa Sandet,
Her hvor ingen mægter
Længer flygte,
Hvor den trættes Øje
Vildt fortvivlet
Søger Maagen, som derude
Vugger sig paa Voven lig en Skude. —

Her jeg standser; aandeløs, forjaget,
Blødende, med svædig Fod og Pande;
Jeg er fanget! Ve mig, her er Grænsen,
Der er Havet, det uendelige!